

1, 624; Belot).²

Per influència de *becaina* i *becar* el mot ha pres també el significat de 'dormideta': l'usa així *La Roqueta* de Mall.; i, en cat. or., Verdaguier: «--- / cloga sos ulls al son, / bon Garí, no'ls clogas gayre / que'l teu enemic no dorm, / y a cada *sobech* que donas / va sembrant herba en ton hort» (DAG.) (¿potser mallorquinisme après del seu mestre Aguiló?).

DERIV.: *Subequet*. *Subecot*. *Ensubecar-se* tort. («*ensobecar-se*: endormiscar-se», BDC III, 95), però a Gandesa almenys és amb *-u-* i no pas *-o-*: «estar *ensubecat*: abaltir-se: m'estaia ací, mig *ensubecat*, i ha vingut esta carnús a despertar-me» (Amades, *Excursions* III, 102).

¹ M'abstinc de descartar-ho del tot tenint en compte que Baqtor registra *subāit* «léthargique», que en àrab magrebí podia pronunciar-se *subāit*. — ² *Subet*, *xubec*, no té el sentit d'òliba' (que li dona Riegler, ASNSL CLXVII, 59, n. 7, embullat per Grieria, que ho confongué amb *siboc*).

SUBHASTAR, pres del ll. tardà *sūbhastare* id., derivat parasintètic de la frase *sub hasta vendere* id., perquè plantaven una ASTA o pica, com a símbol de la propietat pública, davant l'indret on es complia la venda dels béns dels deutors del fisc. □ 1.ª doc.: ja apareix en el S. XIII en el *Consolat* i *subhastació* en els *CostTort.*; 1344, Mall., DAG.; JRoig.

DERIV.: *Subhasta* [Lab. 1840], abans s'havia dit *subhastació* o *subhast* [S. XVII, *Rúbr.* de Bruniquer; Lacav., Belv.]. *Subhastador*.

Subines, V. *sobines* *Subintrar*, V. *entrar* *Subir* es va usar algun cop en els Ss. XVI-XVII amb el sentit del ll. *subire* 'sofrir' *Subirà*, *subirar*, V. *sobre* *Síbit*, *subità*, *súbitament*, V. *sobte* *Subjacent*, V. *jeure* *Subjecció*, *subjectar*, *subjecte*, *subjectiu*, *subjectiviste*, V. *gitar* *Subjurgació*, *subjugal*, *subjugant*, *subjugar*, V. *jou* *Subjungir*, *subjuntiu*, V. *junyir* *Sublevació*, *sublevar*, V. *lleu*

Sublim, *sublimació*, *sublimat*, *sublimitat*, V. *limiu* (fi); al que s'hi diu de les variants *suflima* i *suplimar*, afegim-hi el que diu d'aquest OPou, a la secció «DE CUYNAR --- torrar --- *supplimar* o socarrar: ustulare; *supplimar* les perdius ab cendra calenta: ustulare perdiçes cineri caldo; torrar avellanes ---» (a l'alteració de sentit i de forma hi degué contribuir la influència de *socarrimar* i el fet que en cast. *soflamar* es troba al costat del duplicat *soplar/ant. soflar*; sobre *soliman/sublimat*), cf. també Baist, RFgn. IV, 414.

Per damunt de tot es tracta de la influència del romànic FLAMMA (fr. *flamber* 'escaldar en flama' etc.), actuant en doble direcció: a) *-bl-* però en acc. culinària; b) *-fl-* en la crematòria. a), com ens ho mostren els contextos mateixos del antics llibres de cuina catalans, començant pel Sant Soví, on apareix a cada pas el nostre mot, en receptes com: «perdius o coloms e todons e xixelles e guatles e tortes, *soblina* hom en flama clara del foc»; «com s'aparellen cabrits en ast: --- escalda lo cabrit e *soblina*-lo, e puys trau-ne so que té en lo ventre» (NCl. cxv, 73, 69, §§ 19, 10, n. 5).

b) «al foch del llamp, que brunz damunt sa testa, / sent sa roba, y polseras *sufllimar-se*»; «foch --- abrاندant --- / los núvols fins a *sufllimar* cendròsos, / y umple l'espai ab negra fumarella», Verdaguier (*Colom*, pp. 96, 156 i n. 16).

Submarí, V. *mar*

SUBMERGIR, pres del ll. *sūbmergēre* id., derivat de *mergere* 'capbussar-se'. □ 1.ª doc.: 1494, FcAlegre.

«La deessa rompé lo cap de cànam ab què eren tenguades les naus en terra, e *submergint* aquelles sots les ones ---» (*Transf.*, 123).

D'un ll. vg. *MERGULIO, -ONIS, derivat de MERGERE, prové el port. *mergulhão* etc. 'ocell marí que es capbussa'; i d'un encreuament d'aquest amb el verb SÜB-MERGĒRE, surt el tipus *SUBMERGULIARE, d'on prové el cast. *somorgujar* 'capbussar' i SOMORGUJO nom d'aquell ocell i llurs variants (DCEC/DECH). També n'han sortit algunes formes catalanes. Verdaguier va usar alguna vegada *somorgollar* 'capbussar, enfonsar en mar': «--- realme sens ventura / --- / lo diluvi en què volen los cels *somorgollar-te* / ---», *Atl.* III, 40c: només en l'original i edició de 1877 (estrofa suprimida en l'ed. de 1878).¹ Men. *sumurgoy* 'suc escampat' (Moll, AORBB III, 69). *Saramulló* nom d'ocell de l'Albufera d'Elx (J. G. M., 1936). Hi hagué en el Ross. una mena de peixet, com anguilles o més aviat angules, que es deia +*margallot*, segons una llista de preus de 1379: «anguila menuda, *margallots*, 7 drs.» (*Inv. LC*): s'explica pel moviment d'amunt i avall de les angules agafades dins el salabre, i fins de les angules; com que en ross. *-ot* és tant o més diminutiu que despectiu, és natural que allí un **mergulló*=port. *mergulhão* *MERGULIO vagi ser substituït per *mergollot* dis-similat en *mergallot*.

DERIV.: *Submergible*; *submergiment*; *submers* (sotmers), *submersió*; *insubmergible*, *-gibülitat*.

Del ll. *emergere* 'sorgir del mar etc.' s'ha pres el cat. *emergir* [Belv., ant.], *emergent* 'que sorgeix': «totes coses dependents e *emergents* del fet del dit Drassanal», Bna. 1365 (AntBofarull, *Ant. Marina* Cat., 82); *emergència* [Lab.]: és un anglicisme lleig i ben innecessari usar-lo en lloc de 'alarma, urgència'.

Inmergir; *immergent*; *immergible*; *immers*; *immersió*; *immersiu*; *immersor*.

¹ Ja en el *Li. de Contempl.* de Lluall: «axí com a pex qui és tot *somorgollat* en l'aygua» «jo són tant estat en falsetat, que perit e *somorgollat* són en ella» (II 186, I 247).

Subministració, *subministrador*, *subministrament*, *subministrar*, V. *ministre* *Submis*, *submissió*, V. *metre* *Subordinació*, *subordinar*, *subordinat*, *subordinat*, V. *ordre* *Suborn*, *subornable*, *subornació*, *subornador*, *subornament*, *subornar*, V. *ornar* *Subratllar*, V. *railla* *Subre*, V. *sobre* *Subrepció*, *subrepticí*, V. *rapinya* *Subrogació*, *subrogar*, *subrogat*, *subrogatori*, V. *rogativa* *Subsanar*, V. *sà* *Subscripció*, *subscriptor*, *subscriture*, V. *escriure* *Subsidència*, *subsidi*, *sub-*